

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 56. Continuum sancti Caroli studium pestiferis succurrendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI.
A.C. 1576.

quidam Mediolanensis Dux olim pro pestiferis erigi curabat: ibidem ergo Sanctus Borromæus infirmorum, qui tam sacro, quam profano auxilio destituti ingemiscebant, calamitates deplorans ad suæ Diæcesis valles Helvetiorum Dominio subjectas quosdam ablegabat, ut ex hisce locis nonnulli Ecclesiastici probitate insignes, necnon alii Viri charitate ferventes submitterentur, qui fratribus suis pietatis opera impendere vellet: præterea ipsos quoque Religiosos implorabat: ne vero eorum Superiores piis illorum operibus, ac zelo sese opponerent, etiam a Pontifice facultatem impetrabat, quatenus eorum ministerio absque horum Superiorum consensu uti posset.

§. LVI.

Continuatum Sancti Caroli studium pestiferis succurrendi.

Insuper summus Pontifex, ut omnes *Giussano c. 3. p. 295.* fideles ad opem suis fratribus in extrema hac necessitate constitutis ferendam accenderet, tam efficax diploma edidit, ut illud Sanctus Cardinalis typis imprimi, illique libro inferi jussit, quem in hac occasione divulgabat, unacum epistola Sancti Dionysii Alexandrini ab Eusebio Cæsariensi relata, in qua sanctus hic Præsul referebat præclara

Sæcul. XVI. **A.C. 1576.**
 charitatis officia, quæ Christiani illa
 ætate cunctis morbo contagioso afflictis
 reddebant. Huic epistolæ Sanctus Ca-
 rolus divi Cypriani sermonem ad suam
 gregem pestis tempore habitum adjun-
 xit, præter alia quædam Patrum ope-
 ra, quæ ad præsentem temporis vicif-
 situdinem congrua erant, ac ipse ad ex-
 citandam fidelium charitatem magis
 opportuna censebat.

Porro cum ex morbi violentia pau-
 perum numerus indies cresceret, atque
 miseria ubique maxima cerneretur, te-
 nerum sancti Archiepiscopi cor commi-
 serationis vehementiæ haud amplius
 resistendo par erat, quapropter omnia,
 quæ habebat, vasa argentea ad mone-
 tariam mittebat officinam, ut exinde
 nummi in horum pauperum levamen
 erogandi cuderentur: cum autem ea,
 quæ solus præstare poterat, ad tollen-
 das, quas innumerus ferme populus
 patiebatur, miseras haud sufficerent,
 hinc in urbe, tota Provincia, & vici-
 nis ditionibus eleemosynas colligi iussit:
 unde hujus sancti Cardinalis exemplo,
 ac monitis quamplurimi tum Clerici
 tum Laici ad rara charitatis specimina
 excitabantur, adeo, ut horum nonnulli
 eleemosynis, alii autem suo ministerio
 infirmis opem ferre certarent: insuper
 charitas, quæ sane ingeniosa erat, san-
 cto

Sæcul. XVI.
A.C. 1576.

cto Carolo media fuggerat, quibus ex sua etiam suppellectili pauperes infirmos hyemis tempore vestiendi opportunitatem nanciscebatur; quippe omnia, quæ in suo palatio supererant, aulæa, tapetes, lintheamina, portarum cortinas, detritas vestes, & lectorum peristromata in frustra discindi, ac copiose pannos coemi iussit, quos illis, qui in valetudinario erant, subministrabat, nil veritus, ne ob pauperum amorem ære alieno sese gravaret, cum potius semetipsum, si posset, vendere paratissimus esset, ut hac in re imitaretur exemplum sancti Paulini Nolani, qui idem fecisse legitur.

§. LVII.

Sanctus Carolus pœnitentis habitu in publicis supplicationibus a se decretis incedens.

Morbi violentia omnem, quamcunque Sanctus Carolus ad præpediendos illius progressus impendit, diligentiam eludebat, ac indies magis, magisque ingravescebat: quapropter Sanctus Carolus cum Deum populo suo vehementer iratum probe intelligeret, illius vindictam publicis pœnitentiæ, contritique animi exercitiis placare satagebat, hancque in rem solemnes decernebat supplicationes, quamvis vero Magistratus e-

Gloss. c. 4.